

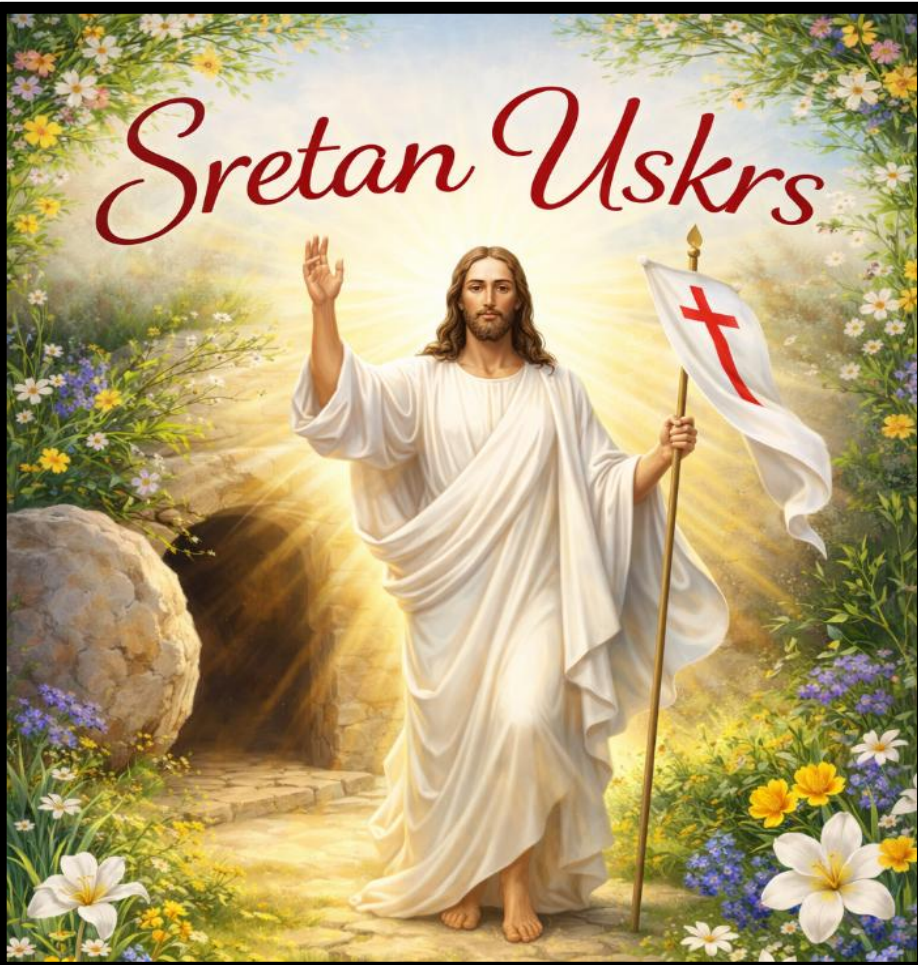

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije
– Stenjevec

Br. 2 (127), ožujak i travanj 2026.

Sretan Uskrs

USKRSNA ČESTITKA

Draga braćo i sestre, dragi župljani,

Uskrs nije samo jedan od blagdana u kalendaru; on je »Svetkovina nad svetkovinama« i »Velika nedjelja«, koja prožima sve naše vrijeme snagom Kristove pobjede nad smrću. Dok se okupljamo u radosti, dopustite da kao vaš župnik podijelim s vama poruku nade utemeljenu na otajstvu Kristova uskrsnuća.

Sveti Pavao nas podsjeća na ono što je »od najveće važnosti«: da je Krist umro za naše grijehе, da je pokopan i da je treći dan uskrsnuo prema Pismima. Bez tog događaja, naša bi vjera bila uzaludna, a mi bismo još uvijek bili u grijesima.

No, Krist je doista uskrsnuo kao »prvine onih koji su usnuli«. Njegovo uskrsnuće nije bio samo povratak u običan zemaljski život, kao što je bio slučaj s Lazarom koji je kasnije iznova morao umrijeti, već prijelaz u besmrtni, proslavljeni život.

Uskrs nas k tome poziva na duboko duhovno obraćenje, poziva nas da se poput Marije Magdalene okrenemo kako bismo vidjeli Isusa te dopustili sjemenu kršćanske nade da donese plod u našim srcima.

A to obraćenje traži od nas da se uvijek vraćamo savezu ljubavi što ga je Bog uspostavio s nama; da budemo nositelji pravde, istine, milosrđa i opraštanja; da promičemo zaštitu ljudskog dostojanstva svake osobe i čuvamo Božju prirodu.

Dragi župljani, neka vas svjetlo uskrsloga Krista prati u svim vašim izazovima. Ne bojte se s entuzijazmom i velikodušnošću svjedočiti Evanđelje. Neka vaša obitelj postane »kućna Crkva«, obasjana uskrsnom radošću. Vas i vaše bližnje u ovim svetim danima neka prati svjetlo uskrslog Krista i neka rastjera svaku tminu iz vaših srdaca i domova.

Svima želim blagoslovljen i radošću ispunjen Uskrs!

vlač. Vjekoslav Meštrić, župnik
vlač. Krešimir Haramija, župnik vikar
mons. Franjo Prstec, umirovljeni sveć.
Berislav Vrljić, trajni đakon
Sestre Služavke Malog Isusa:
s. Marija i s. Lucija
i suradnici u Župi

EVANĐELJE

USKRSNUĆE GOSPODINOVO - USKRS, 5. travnja 2026. EVANĐELJE: Iv 20,1-9

Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut. Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: »Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.«

Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob. Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. Jer oni još ne upознаše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. Riječ Gospodnja.

USKRSNI Ponedjeljak, 6. travnja 2026. EVANĐELJE: Mt 28,8-15

U ono vrijeme: Žene otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčаше javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: »Zdravo!« One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone. Tada im Isus reče: »Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!«

Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Oni se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima govoreći: »Recite: 'Noću, dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga' Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.« Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima — sve do danas. Riječ Gospodnja.

OBREDI VELIKOG TJEDNA

Proljeće je stiglo. Dani su sve duži, trava je prošarana divnim cvijećem, a i vrijeme, unatoč povremenim hladnim frontama, postaje sve toplije. Kratki i hladni zimski dani polako ostaju iza nas, a mi, baš kao i priroda, ulazimo u vrijeme buđenja, pupanja i ponovnog otkrivanja ljepote. No, osim buđenja prirode i povratka veselih boja na livade, kršćani znaju da prvi znaci proljeća znače i dolazak njihove najveće i najznačajnije svetkovine – Uskrsa. Tjedni koji su pred nama predstavljaju najveće otajstvo katoličke vjere. Teško je shvatiti misterij pobjede nad smrću, tjelesnog i duhovnog uskrsnuća, otajstvo Posljednje večere, misterij i dubinu Isusove muke. Međutim, sva ta teška teološka promišljanja svoj pravi oblik dobiju tek kad ih obasjamo svjetlom vjere. Upravo naša vjera treba nam biti putokaz u sljedećim danima, jer tek ćemo uz pomoć vjere u potpunosti moći shvatiti svu dubinu obreda Velikog tjedna.

MISA VEČERE GOSPODNE

Veliki četvrtak ujedno je i kraj korizme. Nakon dugih 40 dana pokore, obredima Velikog četvrtka polako ulazimo u istinsku bit i samu srž kršćanske vjere. Na ovaj dan spominjemo se Isusova ustanovljenja sakramenata euharistije, odnosno svete mise, te svećeničkoga reda. Upravo zato brojni župljani upravo tada svojim svećenicima čestitaju njihov dan. Također, Posljednjom večerom sa svojim učenicima Isus je održao i prvu Svetu misu. Na toj večeri

Isus je učenicima objasnio što će Mu se dogoditi i koja je Njegova uloga u povijesti čovječanstva. Podijelio je s njima kruh i vino, upravo kao što je s cjelokupnim čovječanstvom podijelio svoje tijelo i krv za spas sviju ljudi. Osim toga, Isus je na Posljednjoj večeri učenicima i oprao noge i pokazao tako primjerom što znači biti pravi i iskreni kršćanin. U spomen na to Pranje nogu, u brojnim župama diljem svijeta župnik dvanaestorici odabranih župljana pere noge. Time se želi pokazati važnost poniznosti, važnost jednostavnosti i važnost shvaćanja kako smo svi mi ljudi braća, kojima je potrebna očinska ljubav. Također, na kraju mise Velikog četvrtka svećenik prenosi posvećene hostije u posebno svetohranište te se glavni crkveni oltar „razodijeva“, odnosno s njega se miču oltarnik, svijeće i svi ostali ukrasi kako bi ostao gol. Goli oltar tako simbolizira golog Krista koji je bio sramotno svučen na Kalvariji.

SLUŽBA MUKE GOSPODNE

Veliki petak jedini je dan u godini kada se ne služi Sveta misa. Na ovaj poseban i jedinstven petak u godini, u crkvama se održavaju obredi podijeljeni u tri dijela: Služba Riječi, Klanjanje križu i Sveta pričest. U Službi Riječi, središnje mjesto zauzima čitanje Muke Gospodnje. To je poseban i svečan trenutak kada se čitava Crkva prisjeća patnji koje je proživio Isus za spas cijelog čovječanstva. Nakon Muke, slijedi čitanje Sveopće molitve vjernika, u kojoj se

cijela Crkva sjedinjuje u molitvi za potrebite. Poslije Sveopće molitve, slijedi obred klanjanja križu, gdje svi vjernici prilaze tom simbolu kršćanske vjere te pred njim kleknu, odajući tako veliko poštovanje i osobnu zahvalnost za taj neizmjerni čin ljubavi koji je Isus učinio za sve nas. Nakon klanjanja križu, slijedi obred pričesti, a sve završava bez pjesme, kada vjernici u tišini napuštaju crkvu. Također, za sve vjernike tog je dana zapovijedan post i nemrs. Prema Crkvenom zakonu, postiti moraju svi vjernici od 18. do započete 60. godine života, dok je nemrs zapovijedan vjernicima u dobi iznad 14. godina.

VAZMENO BDJENJE

Obredi Vazmenog bdjenja na Veliku subotu podijeljeni su na četiri dijela: Služba svjetla, Služba Riječi, Krsna služba i Euharistijska služba. Služba svjetla počinje blagoslovom vazmenog ognja, na kojem se poslije pali uskrsna svijeća. Uskrsna svijeća unosi se u potpuno mračnu crkvu, te se uz tri zaziva „Svjetlo Kristovo!“ rasvjetljuje cijela crkva. Vjernici svoje svijeće pale na uskrsnoj svijeći te se zatim svjetlost pronosi kroz cijelu crkvu. Nakon što je cijela crkva okupana

svjetlošću, slijedi svečani Hvalospjev uskrsnoj svijeći – jedan o najljepših liturgijskih tekstova. Zatim kreće Služba Riječi, da bi nakon toga došla i Krsna služba. U toj službi blagoslivlja se voda, a katekumeni se spremaju primiti sakrament Krštenja. Vazmeno bdjenje završava Euharistijskom službom, čime se zatvara krug, a kršćani proživljavaju vrhunac svoje vjere. Vazmenim bdjenjem postajemo svjesni otajstva Božje ljubavi te ojačani vjerom krećemo u novi život, kroz koji nas Isus prati s Duhom Svetim.

HVALOSPJEV USKRSNOJ SVIJEĆI

Vazmena liturgija svjetla i Hvalospjev svijeći postaju ispit savjesti za sve u Crkvi:

„Jesmo li doista svjesni da smo obasjani ili još uvijek tragamo za svjetlom?“

Nek usklikne sad nebesko mnoštvo Anđela, nek uskliknu službenici Božji i s pobjede tolikog Kralja neka jekne trublja spasenja! Nek se raduje i zemlja tolikim obasjana bljeskom i rasvijetljena sjajem vječnoga Kralja neka osjeti da je nestalo po čitavome svijetu mraka! Nek se veseli i Majka Crkva urešena bljeskom tolikoga svijetla i silnim poklicima naroda nek ova odjekne dvorana!

Uistinu je dostojno i pravedno nevidljivom Bogu Ocu svemogućem i Sinu njegovu jedinorođenomu Gospodinu našem Isusu Kristu svim zanosom srca i duše i službom svega glasa slavu pjevati. On je za nas vječnome Ocu Adamov dug isplatio i zadužnicu stare krivice izbrisao svetom krvlju.

Ovo su naime vazmeni blagdani u kojima se onaj pravi Jaganjac kolje, čijom se krvlju posveduju pragovi vjernika. Ovo je noć u kojoj si najprije učinio da naši oci, sinovi Izraelovi, izvedeni iz Egipta, More Crveno neovlaženim prijeđu stopama. Ovo je, dakle, noć koja je svjetlošću ognjenoga stupa rapršila tmine grijeha. Ovo je noć koja danas po svem svijetu one što u Krista vjeruju od tmina grijeha i od opačina svijeta otima, vraća milost, i pridružuj svetost. Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao.

O, divne li dobrote tvojega milosrđa prema nama! O, nedokučiva li zanosa ljubavi: da roba otkupiš Sina si predao! O, zaista potrebna Adamova grijeha što Kristovom smrti bi uništen! O, sretne li krivice koja je zavrijedila takvoga i tolikog Otkupitelja imati! Svetost dakle ove noći goni zločine, pere krivice i nevinost vraća palima, a radost tužnima.

O, zaista blažene noći u kojoj se nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje. U milosnoj, dakle, ovoj noći primi sveti Oče večernju žrtvu hvale. Od pčelinjeg rada noćas ti Crkva, po rukama službenika, kao blagdanski poklon pridonosi ovu svijeću. Molimo te, dakle, Gospodine, da ova svijeća posvećena na čast tvoga imena neoslabljena ostane, da razgoni tamu ove noći. I primljena na ugodni miris svijetlima nebeskim neka se pridruži! Plamen njezin jutarnja zatekla Danica! Danica, koja ne zna zalaza, a to je Krist Uskrsli, povratnik od mrtvih, koji svijetli svakom čovjeku te živi i kraljuje u vijeke vjekova.

USKRSNI TEKSTOVI UČENIKA

Nada koja mijenja čovjeka

Nada je kao malo čudo koje se pojavi u nama kad nam je najteže. Daje nam vjeru da će sve biti dobro, čak i kad ne izgleda baš tako. Osjećamo se hrabrije i spremniji smo pokušati opet iako prije možda nismo uspjeli. Ponekad je baš nada ta koja nas dignu kad želimo odustati. Potiče u nama vjeru u sebe i da činimo drugima više dobrih djela. Čovjek koji ima nadu polako se mijenja, postaje strpljiviji, uporniji i bolji. Uskrsno vrijeme jača nadu pokazujući da nakon tame dolazi svjetlo, da se u teškim trenucima može roditi nešto dobro, da Bog uvijek može okrenuti stvari nabolje. Kada čovjek nosi nadu u srcu, može mijenjati sebe i svijet oko sebe.

Ana Bunjevčević, 6. a

U ovo neizvjesno vrijeme, dok slušamo o ratovima, siromaštvu i stradanjima, i mi mali borimo se s velikim strahovima. Ponekad nas plaši budućnost, bojimo se bolesti ili onoga što nas čeka sutra. Iako smo još djeca, već osjećamo tu težinu svijeta odraslih. Uskrs nije samo najveći kršćanski blagdan, on je za mene odgovor na sve strahove. U srcu svakoga od nas, bez obzira na to što se događa u svijetu, živi nada i želja za nečim dobrim. Čak i kad ne znamo što nam sutra donosi, nada nas podsjeća na Isusovu žrtvu jer nam je svojim životom i smrću pokazao što znači bezuvjetno voljeti, kako oprostiti onome tko nas povrijedi i kako podnijeti žrtvu za drugoga. Zato mi je važno vrijeme korizme. Tijekom četrdeset dana pokušavam očistiti svoje srce i pripremiti se za naš najradosniji blagdan. Shvatio sam da odricanje u korizmi nije samo odricanje od čokolade ili igrica. Puno je važnije ono unutarnje odricanje pa se trudim odbaciti loše navike, manje se ljutiti i biti bolja osoba prema svojim prijateljima i obitelji. Uskrsna je nada smisao života svakog vjernika. Uči me da je život jači od smrti i da ljubav može pobijediti svaku mržnju. Mijenja me i podsjeća da bez obzira na to koliko svijet ponekad izgleda mračno, ja mogu biti onaj koji donosi svjetlo svojim dobrim djelima.

Ante Višević, 6. a

Kada je Isus umro, mnogi su se ljudi osjećali izgubljeno i tužno. Na Uskrs je Isus uskrsnuo i dao ljudima nadu. Danas svijet treba nadu više nego ikada jer je u njemu puno zla. Čovjeku se nekada teško promijeniti, ali dolaskom Uskrsa prisjećamo se što je Isus napravio za nas. Ako se u dubini srca pokajemo i nadamo, možemo se promijeniti i pomoći svijetu da postane bolje mjesto za život. Nada je sila prijateljstva, ljubavi, obitelji i dobrih djela.

Borna Lončar, 6. a

Kad god imam nekih problema ili prepreka, imam i trunčicu nade. Ona je jednostavno uvijek tu. Čak i kada je nešto nemoguće, postane moguće zbog te male nade koju nosim u sebi. Kada čovjek dopusti nadi da uđe u njegov život, mijenja se njegov pogled na prošlost, sadašnjost i budućnost. Nada nas uči strpljivosti u teškim situacijama i hrabrosti u nesigurnostima, a čovjek ispunjen nadom postaje svjetlo drugima. On više ne vidi zidove, već i vrata, ne vidi samo

mrak, nego i svjetlost. Dopuslimo nadi da nas mijenja kako bismo i mi mogli postati zraka svjetlosti.

Dora Joka, 6. a

Nada je poruka Uskrsa, poruka da nikada nije sve izgubljeno. Niti onda kada se čini da je sve jako loše. Nada priziva ljubav, ljubav donosi spas, a spas nas približava Isusu koji je rekao: „Dodite svi, izmoreni i opterećeni, ja ću vas odmoriti.“ Nada je Isus!

Matej Simić, 6. a

Uskrs često zamišljamo kao bojanje jaja, traženje slatkiša po dvorištu, uživanje u francuskoj salati i šunki. No Uskrs zapravo nije to. Uskrs je druženje s obitelji, molitva, pomaganje svima koji su u potrebi. Uskrs je priča koja nas potiče na više razmišljanja o svojim postupcima. Svi griješimo, ponekad smo jako grubi i nepromišljeni, ali svatko zaslužuje drugu priliku. Dobri ljudi imaju vjeru u druge, slušaju i ne osuđuju. Nije se lako promijeniti, ali treba vjerovati i nadati se.

Čovjek je izdao Isusa, ali Isus je svejedno podnio žrtvu za čovjeka. I zbog toga bismo se trebali truditi biti što bolji.

Mia Tomšić Plavšić, 6. d

Korizma je vrijeme u kojem se čovjek pokušava obratiti pa se odriče nekih svojih loših navika. Mi djeca često odlučimo odreći se nečega što volimo. To nije uvijek lako. Nekada uspijemo jedan dan, ali već drugi zaboravimo. Ipak, važno je ne odustati. Važno je shvatiti da se odričemo radi sebe, u nadi da ćemo biti duhovno bolji, a ne zato što to svi rade. Uskrs nas podsjeća da nada uvijek postoji. Ako vjerujemo u sebe i u Boga, možemo se mijenjati i rasti. A najmanja dobra djela mogu učiniti svijet ljepšim.

Petra Lasić, 6. d

Nada je osjećaj koji nam pomaže da vjerujemo da će nešto biti bolje, čak i u najtežim trenucima. Kada čovjek ima nadu, znači da mu ne ide sve odmah iz prve, ali ne odustaje. Ako učenici dobiju lošu ocjenu, žele ju ispraviti i tome se nadaju. Ako je tko bolestan, nada se da će ozdraviti. Ako sportaš izgubi, ne gubi nadu, već vježba i trudi se dok ne ostvari uspjeh. Svatko se nečemu nada. I meni je nada jako važna jer je ono nešto što mi pomaže da vjerujem u bolje, da ustanem kad padnem i da zaboravim na tužne trenutke. Bez nade čovjek bi bio slomljen.

Luna Gluhak, 6. d

Nada je važna u svačijem životu. Svatko doživljava brojne padove, neuspjehe, tuge, a nada daje snagu kad se to dogodi. Čovjek se ima čemu nadati, pogotovo kad živi u vjeri.

Isusovo je uskrsnuće nada da ništa neće ostati tamno u našem životu. Ono je naša sigurnost.

Gabriel Vidović, 8. c

Nada, prilika za bolje dane, nešto što slabom čovjeku daje snagu. Daje smisao za borbu, koliko god put bio težak i taman, a baš iz tame rađa se nada. Nada mijenja čovjeka, čini ga strpljivim i vjernim, potiče ga da traži rješenje i da ne odustaje.

Bruna Azinović, 8. d

Za mene je nada ono što me „tjera“ u životu. Uvijek se nadam da će sve biti u redu, uvijek se nadam da će mi Bog pokazati put, uvijek se nadam da me na svakom koraku u životu prate moji s neba. Nada mi daje snagu kada nesiguran zastanem, strpljivost kad očekujem više nego što je potrebno, vjeru kada mislim da ne mogu dalje. Nadu pronalazim u svakodnevnoj molitvi, u dobrim djelima, u radosti s dragim ljudima. Nada je Uskrs novoga početka.

Roko Levak, 8. d

Ljudi često izgube nadu čim stvari malo krenu po zlu. Tada brzo odustaju od svojih ciljeva i planova, od sreće, prijateljstava, ljubavi... Ali to je pogrešno. Isus nas uči da su vjera, ufanje (nada) i ljubav snaga koja nas vodi kroz život. Svojim nam uskrsnućem pokazuje da je nakon muke i neizdržive boli i patnje opet živ. Slijepima je pomogao da progledaju, gluhima da čuju, izliječio je teške bolesnike, smirio oluju na Galilejskom moru, ljubio Petra čak i kad ga je triput zatajio. Nada nas preplavljuje kada vjerujemo da Isus čuje naše molitve i da nas nikada neće prestati voljeti. Stoga ne gubimo nadu u Njega!

Natali Posavac, 8. c

„A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagoslivljajte one koje vas kunu, činite dobro onima koji vas mrze i molite se Bogu za one koje vas gone.“ (Evanđelje po Mateju 5,44)

„Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!“ (Evanđelje po Mateju 5,9)

„Dajem vam jednu novu zapovijed: volite jedni druge. Kao što sam ja vas volio, volite vi jedni druge.“ (Evanđelje po Ivanu 13,34)

Ovo su samo neke od poruka mira i ljubavi koje nam je Isus uputio. Ali u današnjem svijetu neprestanih ratova u kojima se razaraju čitavi gradovi i ubijaju nedužni ljudi, kada raste mržnja, netrpeljivost i podjele među ljudima postavljam pitanje: gdje su se izgubile Isusove poruke i zašto su ih mnogi, pa čak i oni koji su prisegnuli na dužnost s rukom na Bibliji, zaboravili?

I zato vas ovoga Uskrsa pozivam da uputimo molitvu za mir, a posebno da se čovječanstvo ponovno prepozna u Isusovim porukama jer bez mira i ljubavi nema nade da će svijet postati bolje mjesto za život. Neka nam Isusove poruke budu izvor nove nade.

Mihael Kozina, 8. d

***Zahvaljujemo učenicima OŠ Malešnica na
radovima te profesorici Sanji Bosak***

VIŠE OD TRADICIJE: ŠTO NAM GOVORE SIMBOLI USKRSA?

Martina Cikojević

Uskrsno vrijeme je vrijeme radosti. Dok se kao obitelj i prijatelji okupljamo oko blagdansnog stola, nemojmo zaboraviti da običaji koje generacijama njegujemo nisu samo puka tradicija ili ukras, već snažne poruke naše kršćanske vjere. Simboli Uskrsa nisu slučajni, već svaki od njih nosi duboku istinu o Kristovom pobjedonosnom uskrsnuću. Što nam govore neki od glavnih simbola Uskrsa?

Pisanica – život koji probija ljusku

Jaje ili pisanica od davnina je simbol novog života koji se rađa s proljećem – priroda se budi nakon zimskog mirovanja. U kontekstu Uskrsa odnosno u kršćanskoj tradiciji jaje simbolizira „grobnu tišinu“ iz koje izlazi novi život; podsjeća nas na Isusov izlazak iz groba na uskrsno jutro. Kao što pile probija ljusku i izlazi na svjetlo dana, tako je i Isus raskinuo tamu groba te pobijedivši smrt izišao u život. Bojenje jaja jedan je od najpoznatijih običaja vezanih uz Uskrs, a posebno mu se vesele kršćanska djeca diljem svijeta. Pisanice mogu biti raznih boja, a često se poklanjaju kao znak pažnje, ljubavi ili dobrih želja.

Uskrsna svijeća i svjetlo

U tami uskrsnog bdjenja, uskrsna svijeća razbija mrak. Ona predstavlja Krista – Svjetlo svijeta. Njezin plamen nas podsjeća da tama grijeha i beznađa nema zadnju riječ. Svaka mala svijeća koju upalimo na tom plamenu znak je našeg poslanja da širimo radosnu vijest cijelome svijetu.

Blagoslov jela – zahvalnost za zajedništvo

Uskrsna košarica s hranom koju donosimo na blagoslov na Veliku subotu ili rano ujutro na sam Uskrs, simbolizira blagoslov obitelji i zajedništva te zahvalnost za hranu koja se blaguje nakon korizmenog posta. Sadržaj košarice je različit, ovisno o običaju određenog mjesta. Ipak, najčešći sadržaj uskrsne košarice su kuhana jaja (simbol novog života), šunka ili meso (simbol žrtvenog janjeta, samoga Krista), sol (simbol mudrosti, čistoće i nepropadljivosti), sirnica ili kruh (simbol Isusa kao „Kruha života“), mladi luk (buđenje prirode u proljeće) i vino (simbol Kristove krvi).

Prema tradiciji, košarica se prekriva svećanim vezenim ubrusom. Važno je napomenuti da hrana ovdje ne predstavlja samo hranu za tijelo, već nam služi kao podsjetnik na blagovanje s Uskrslim i hranu kao duhovno bogatstvo. Blagoslov jela poziva nas da svaki obrok u obitelji postane trenutak zahvalnosti i svetosti.

Bijela boja i cvijeće

Bijela boja dominira našim crkvama i stolovima kao simbol čistoće, nevinosti i pobjede. Proljetno cvijeće koje se budi iz zimskog sna slika je novog života koji nam je Krist darovao svojim uskrsnućem.

Neka nam ovi simboli ne budu samo ukras u domu, nego podsjetnik da je Krist doista uskrsnuo i da je On izvor našeg života te mir i radost.

ZNAKOVI KRALJEVSTVA BOŽJEGA

Isus popraća svoje riječi silnim „čudesima, djelima i znamenjima“, koja očituju da je u Njemu prisutno Kraljevstvo. Dokazuju da je Isus naviješteni Mesija. Znakovi što ih Isus čini, svjedoče da Ga je Otac poslao. Oni pobuđuju vjeru u Njega. Onima koji mu se obraćaju s vjerom, On daje ono što traže. Tada čudesa učvršćuju vjeru u Onoga koji vrši djela svog Oca: svjedoče da je On Sin Božji.

Međutim, mogu biti povod i sablazni. Ne idu za tim da zadovolje znatiželju i želje nečega magijskog. Premda su Mu čudesa tako očita, Isusa su neki odbacili; optužuju Ga čak da djeluje uz pomoć demona.

Oslobađajući neke ljude od zemaljskih zala gladi, nepravde, bolesti i smrti, Isus je pokazao mesijanske znakove; On nije dakako došao da ukloni odavde sva zla, nego da ljude oslobodi od najgorega ropstva: grijeha, koji ih priječi u njihovu pozivu djece Božje i uzrok je svih ljudskih porobljenja. Dolazak Kraljevstva Božjega poraz je kraljevstva Sotonina: „Ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje“.

Isusovi egzorcizmi oslobađaju neke ljude od demonskog mučenja. Oni unaprijed označuju veliku pobjedu Isusovu nad „knezom ovoga svijeta“. Kraljevstvo će Božje biti konačno uspostavljeno križem Kristovim: kad „Bog zavlada s drveta“.

Vjera jača od smrti, imam li ja vjeru koja je jača od smrti? Kakva je moja vjera? Kamo me ona vodi? Na čemu se temelji moja vjera, na pijesku ili stijeni? Vjera se naša treba temeljiti na Isusu Kristu, koji kaže: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će“. (Iv 11,25).

Ove riječi su snažne, danas nam puno toga govore, ali stavimo se u vrijeme apostola i smrti našega Isusa. Isus je njima bio oslonac, bio je fizički tu.

Pratili su Ga, On ih je hranio svojom prisutnošću, svojom riječju, gledali su mnoga čudesa koja je Isus napravio. Ali kada su Isusa uhitili, kada su ga odveli, kada su ga osudili, svi su se razbježali. E to je prava slika vjere koju su tada učenici, svi osim Ivana, imali.

Vratimo se sada na sebe, gdje sam ja i kako se moja vjera ponaša kada me snađu kušnje, bolesti, kada gledam u smrt. Bježim li ja od Isusa ili bježim li ja Isusu samo da me mimoide taj kalež ili sam jednostavno poput Ivana ispod Njegovog križa.

Čekam i slušam što će mi Isus reći i kako će me voditi dalje, kako će ojačati moju vjeru. Hoću li čuti napokon da patnja, bolest, razočaranja i smrt prate ljudski život, i da Isus to nije dokinuo već je svojom smrću to učinio privremenim?

Ne smijemo zaboraviti da je naša vjera kao cvijet, što više prebivamo u razgovoru s Bogom, što više temeljimo svoj svakodnevni život na način da omilimo Boga, onda je naša vjera jača i od smrti, i ona buja i raste i daje najljepše cvjetove milosti za naš život. Takva vjera je jača i od smrti.

To ne znači da ćete, kada se nađete u teškoćama, kroz njih proći neokrznuti, to znači da ćete u srcu imati nadu koja je prožeta nadnaravnom snagom.

Snagom onoga koji nas je svojom smrću i uskrsnućem otkupio, i to smrću kakvu nitko od nas nikada ne bi poželio.

Ostavljen, izrugivan, ogoljen, popljuvan, izbičevan, okrunjen trnjem, noseći križ koji mu je napravio takvu ranu na ramenu, padao je i dizao se i na kraju su mu probodene ruke i noge, radi nas. Jer na Njemu nije bilo nikakve krivice.

To je vjera koja je jača od smrti, takvu vjeru želim prvo sebi pa svima vama, vjeru temeljenu na stijeni, vjeru koja je nepokolebljiva, vjeru u nadu u život vječni, vjeru zbog koje ću svoj život položiti za drugoga i nikakva smrt me neće moći pokolebati.

I mogu vam na kraju još dati i malo svjedočanstvo. Nažalost sam se našla na tom putu smrti.

Imala sam blizanačku trudnoću i rodila prerano svoje dječake, no moj Ivan Lazar nije bio dobro i prebacili su ga hitno u drugu bolnicu. Uspjeli smo ga krstiti i on je uspio živjeti jedan dan i na kraju je umro. Dijete koje sam čekala 9 godina, koje sam toliko željela i na kojem sam zahvaljivala Bogu, umrlo je, a da ga ja nikada nisam ni vidjela, ni dodirnula, ni poljubila. Tada je na kušnju došla moja vjera, ali javila se milost u srcu s riječima: „Bože, ja ovo ne razumijem, ali ti vjerujem.“

Iz vlastitog iskustva znam da Bog u tim trenucima daje obilje nadnaravne snage da ljudima vjera bude jača od smrti. Da nas smrt ne pokoleba, nego da vjerujemo da ćemo se jednog dana ponovno susresti i gledati Boga licem u lice.

„Bog će prebivati s njima... i otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti. Ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer prijašnje uminu.“

(Otk 21, 3-4)

Župa Uznesenja B.D. Marije Stenjevec

Tvoj dar za crkvu

HR5123600001101682869

Dok razmišljam o ovoj temi, stalno mi se po glavi vrti stih jednog pjesnika, koji govori da crna postoji samo da bi bijela više vrijedila. Mislim da je to jedna velika istina.

Zamislimo grob u kom bijaše položeno tijelo Isusovo, na njega navaljen veliki kamen, a unutra totalna tama, crnilo. Crnilo koje predstavlja sve ono loše, sve naše križeve, sve naše grijehe, od Adama i Eve pa do danas. To je isto ono crnilo od ure šeste do ure devete.

Isus uzima na sebe sve to naše crnilo i odnosi ga sa sobom u grob. Tadašnji ljudi, pa ni Njegovi učenici ne razumiju veličinu te geste. Tako je i danas. Sve oko nas je crno, a mi ne znamo kako iz toga izaći. Ni mi kao ljudi, a ni mi kao pojedinci. A trebalo bi samo pogledati na križ, pogledati prema Tijelu na križ raspetomu.

Kada bismo se u dubini svog srca zaista i do kraja zagledali, vidjeli bismo isto što i Marija Magdalena kada je ono jutro došla pred grob i vidjela odmaknut kamen i svjetlo koje je prodiralo u dubinu groba.

To je ta bijela, bijela kao svjetlo Uskrsne svijeće, bijela haljine Njegove. To je ista ona bijela kao boja haljinice koju smo donijeli na krštenje i za koju nam je svećenik rekao da ju neokaljanu donesemo pred lice Gospodnje, na onaj dan kada će i s našeg groba biti odvaljen kamen.

To je ta nada koju nam nudi prazan grob Spasitelja našeg. A mi, mi samo trebamo gledati u križ, gledati u Isusov grob i taj odvaljeni kamen. Kamen naših grijeha, naših loših odluka i naših lutanja daleko od onog puta na koji nas je On postavio. Nada je u spoznanju da nas On neizmjereno voli i da će nas nebrojeno puta vratiti na onaj put koji nam je zacrtao. Baš kao što će i pastir u onoj prisposobi ostaviti sve ovce da bi otišao i potražio izgublenu ovcu. A mi, mi samo trebamo gledati u križ i gledati u Isusov grob ispunjeni povjerenjem u Njegovu ljubav. Trebamo imati to gorušičino zrno vjere i tada će ta bijela haljina pobijediti crnilo groba i doći će trenutak kada ćemo dotaknuti haljine Njegove i sve boli će nestati.

Sretan Vam Uskrs, sestre i braćo u Kristu!

RASPORED BOGOSLUŽJA

VELIKI ČETVRTAK

Misa Večere Gospodnje u 18:30 sati

VELIKI PETAK

Služba Muke Gospodnje u 18:30 sati

VELIKA SUBOTA

Vazmeno bdjenje u 20:00 sati

(Crkva će biti otvorena od 9 do 17 sati
za molitvu kod Božjeg groba)

USKRS

Svete mise: 6:00, 7:30, 9:30, 11:00, 12:30, 18:30 sati

(Uskrsni blagoslov hrane bit će na kraju
vazmenog bdjenja te na prve tri uskrsne mise)

USKRSNI PONEDJELJAK

Svete mise: 7:30, 11:00, 18:30 sati

ŽUPNE INFORMACIJE

RADNO VRIJEME ŽUPNOGA UREDA: od utorka do petka: 9-11; 17-19

SVETE MISE: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30, 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema mise u 7:30)

KLANJANJE: svakoga četvrtka nakon večernje svete mise

SAKRAMENT ISPOVIJEDI: radnim danom pola sata prije svete mise
te svake nedjelje tijekom svetih misa

ZAJEDNICA MARIJINI GLASNICI: ponedjeljkom poslije večernje mise

ZAJEDNICA MARIJINA LEGIJA: utorkom u 19 sati

ZAJEDNICA KURSILJO: utorkom nakon večernje mise

MINISTRANTSKI SUSRETI: subotom u 9:30 sati

ZAJEDNICA PRIJATELJI MALOG ISUSA: svakog 25. u mjesecu u 17:30 sati

ZAJEDNICA MAMA, TRUDNICA i DJECE: četvrtkom u 10:00 sati

**Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj
mrežnoj stranici: www.gospastenjevecka.hr**

VAŽNI DATUMI U SVIBNJU

Prva sveta pričest: 03.05.2026. i 10.05.2026.

Godišnje klanjanje: 14.05.2026.

Sвета potvrda (krizma): 17.05.2026. u 11:00 sati

Susret zborova kustošijskog dekanata: 23.05.2026.

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec
Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: zupa.stenjevec1@zg-nadbiskupija.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuje: Neven Škrlec

Tekstove pišu: Petra Mikulić, Trpimir Stary, Ksenija Čičak,

Martina Cikojević, Tomo Rukavina

Lektor: Jelena Učović